

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 czerwca 1998 r.

w sprawie szczegółowych warunków i sposobu postępowania pracowników ochrony przy użyciu broni palnej.

Na podstawie art. 39 ust. 1 ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. Nr 114, poz. 740) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Pracownik posiadający licencję pracownika ochrony fizycznej, zwany dalej „pracownikiem ochrony”, ma prawo użycia broni palnej w przypadkach określonych w art. 36 ust. 1 pkt 5 i art. 37 pkt 2 ustawy

z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. Nr 114, poz. 740), zwanej dalej „ustawą”, z uwzględnieniem wymogów określonych w art. 36 ust. 2—4 ustawy.

2. Przez użycie broni palnej rozumie się oddanie strzału w kierunku osoby w celu jej obezwładnienia, po wyczerpaniu trybu postępowania określonego w § 2.

Dziennik Ustaw Nr 86

— 3146 —

Poz. 543

§ 2. 1. Pracownik ochrony przed użyciem broni palnej jest obowiązany:

- 1) po okrzyku „Pracownik ochrony” wezwać osobę do zachowania zgodnego z prawem, a w szczególności do natychmiastowego porzucenia broni lub niebezpiecznego narzędzia, odstąpienia od bezprawnych działań lub użycia przemocy,
- 2) w razie niepodporządkowania się wezwaniom określonym w pkt 1 zagrozić użyciem broni palnej okrzykiem „STÓJ — BO STRZELAM”,
- 3) oddać strzał ostrzegawczy w górę, jeżeli nie zagraża to życiu lub zdrowiu pracownika ochrony lub innej osoby, a czynności określone w pkt 1 i 2 okażą się bezskuteczne.

2. Przepisów ust. 1 pkt 2 i 3 nie stosuje się, w przypadku gdy wszelka zwłoka groziłaby bezpośrednim niebezpieczeństwem dla życia lub zdrowia pracownika ochrony lub innej osoby.

§ 3. 1. Jeżeli skutek użycia broni palnej nastąpiło zranienie osoby, pracownik ochrony jest obowiązany natychmiast udzielić tej osobie pomocy przedmedycznej, a w razie potrzeby — podjąć niezwłoczne działania w celu zapewnienia pomocy lekarskiej.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, oraz gdy w wyniku użycia broni palnej nastąpiła śmierć osoby lub szkoda w mieniu, pracownik ochrony jest obowiązany do:

- 1) zabezpieczenia, w miarę możliwości, śladów na miejscu zdarzenia i niedopuszczenia na to miejsce, do czasu przybycia Policji, osób postronnych,

2) ustalenia, w miarę możliwości, tożsamości osób będących świadkami zdarzenia,

3) niezwłocznego wezwania lekarza, w przypadku gdy nastąpiła śmierć lub podejrzenie śmierci osoby.

§ 4. 1. W każdym przypadku użycia broni palnej lub podjęcia czynności określonych w § 2 pracownik ochrony jest obowiązany sporządzić pisemny meldunek, który powinien w szczególności zawierać:

- 1) wskazanie numeru licencji, imię i nazwisko pracownika ochrony,
- 2) datę, godzinę i miejsce użycia broni palnej,
- 3) informację dotyczącą okoliczności poprzedzających użycie broni palnej,
- 4) informację o skutkach użycia broni palnej,
- 5) informację o udzieleniu pierwszej pomocy przedmedycznej i jej zakresie.

2. W każdym przypadku użycia broni palnej oraz oddania strzału ostrzegawczego pracownik ochrony jest obowiązany niezwłocznie powiadomić o tym bezpośredniego przełożonego oraz najbliższą jednostkę Policji.

§ 5. Przepisy rozporządzenia stosuje się także w przypadku użycia przez pracowników ochrony broni palnej poza granicami obszarów i obiektów chronionych, w sytuacji określonej w art. 37 pkt 2 ustawy.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. *L. Balcerowicz*